

XLII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Pension for fhv. Toldkasserer i Randers Peter Christian Freiesleben.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 21de Marts 1890.)

Om fhv. Toldkasserer i Randers P. C. Freiesleben er det oplyst, at han paa de aarlige Indberetninger om sine Kontorholdsudgifter har opført større Beløb, end han har forbrugt, for derigjennem at opnaa en Forhøielse af sine Indtægter. For dette Forhold blev han den 3die November f. A. affødiget fra sit Embede, saaledes at Spørgsmaalet om hans Pension vil være at bestemme ved Lov.

Da Folkethinget gjentagende tidligere trods Modstand fra flere Medlemmer har bevilget Pension til Embedsmænd, som ere affødigede paa Grund af Uærlighed i deres Embedsførelse, har Udvalget ment i det foreliggende Tilfælde ikke at burde tilraade Thinget at forandre denne sin Praxis. Det er dog ikke uden store Betænklichkeiten, at Udvalget gjør denne Indstilling. Naar en Embedsmand bliver affødiget, fordi han har begaaet en Forbrydelse, turde det nemlig i de fleste Tilfælde betragtes som overdreven

Humanitet fra Lovgivningsmagtens Side at bevilge ham en endog rigelig Pension.

Man erkjender imidlertid, at der i den Retning ikke kan gives nogen bestemt Regel uden Undtagelser, ethvert Tilfælde bør bedømmes for sig efter dets Bestaaffenhed og under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder. I nærværende Tilfælde har det havt en væsentlig Indflydelse paa Udvalgets Indstilling, at der i alle tidligere Tilfælde, hvor affødigede Embedsmænd have erholdt Pension ved Lov i Senhold til Pensionsloven af 24de Februar 1858, § 8, har været Tale om større Forbrydelser og mere graverende Handlinger, end hvad her foreligger. Man mener derfor, at der bør gives affødiget Toldkasserer Freiesleben Pension, mens man dog advarer mod, at dette maa opfattes som et Løfte om, at der i fremtidige lignende Tilfælde vil blive fulgt samme Fremgangsmaade. Udvalget nærer tvertimod den Forventning, at slige Pen-